

wau ma, a hlavní pluk w Ryowské
fragině pod zpráwu Rnjžeti Potemkyz
nowi přináležj. //

Podlé této teď připomenuté zprá-
wy list z swobodného Polška psaný chce
nás ubezpečiti, že toto Ruské wojsko
není k giněmu cyli w Ríšlandu a okol-
ních fraginách vrčeno, než aby po pr-
wnjm zawolánj do Pruské a Polské ze-
mě wtrhlo. Mezy tjm list tento také
pravj, že Polácy z Ruské strany nemá
gj čeho k obáwánj, anobřz pokud se k
Rusům připogj, gakož tato žádost v
mnohých wzneseněgšjch Poláků nano-
wo powstává, že welikého prospěchu
daufati mohou.

Z Bukarestu listowé na den 20 lis-
topadu wádj nám w známst násled-
ující zpráwu: Rnjže Potemkyn na-
nowo wyslal Oficira k neywyššmu We-
zyrowi do Rusku, dle kteréhož s tjm
to Tureckým neywyššm Wúdceň opěť
strany narownánj bez prostřednjctwj
Pruského dwora gednati chěl. Ale
tento Wylanec, ničeho newyršidw, na-
wrátil se nazpátek. Mezy tjm neywyš-
šj Wezyr při gednánj ponawrhł, žeby
rád widěl, aby přjměrj na 9 měsýců
vloženo, a w tom času o náležitý pokog
a narownánj gednáno bylo. Ale ney-
wyššj Ruský Wúdce Rnjže Potemkyn
přjmo tomu na odpor odpowědel, řka,
že od swého dwora takowé poručení má,
aby prwé k nižádnému přjměrj strze ne-
gistotu budaucýho wygednánj pokoge
nepřiwolil, leč drjme Turecký dwůr Ru-
sům rěch-perwnostj, Čakowa a Ukycz-
manu, postaupj, a tento članeč že bude
předchůdce budaucýho přjměrj a o po-
kog gednánj. Na toto požádánj proz-

blásl se neywyššj Wezyr, že tak proz-
stranného plnomocenstwí od swého dwor-
a po tu chwjli nemá.

Z Warssawy na den 27 listopadu
přicházj tyto zpráwy: "Ruská Moc-
nářka před krátkým časem prohlásyla se
Pruskému dworu bezewššeho okolkowá-
nj, že se gj newidj býti potřebj, aby
pochybne, a kterěz wždy na obě strany
wzýti se může, dopisowánj na delšj čas
protahowala; že to naprosto nic platné
není, by gj kdo w pozněgšjch časých ne-
wjm gake vžitky s mnohým okolkowá-
njm přislíbowal, a že gj nižádné prostře-
dnjctwj k tomu nepřiwede, aby to ney-
menšj při počatě a stále trwagjcy Tur-
ecké wálce nazpátek wrátila. Toto
Ruské Mocnářky předsowzetj zůstává
tak nepohnuté, gakož se gjž k němu před-
rokem byla prohlásyla; a ona na Kay-
chenbachském porownánj nastrz žádného
podjlu mjtí nechce. Za tau přjčinau
Ruský dwůr gáf po wodě, tak y po pe-
wně zemi proti Turkům y wšsem mostaz-
njm mocnostem wálečnau zbrogj opas-
třen gest. //

Tak znj tato zpráwa. Zdali wšak
wšacko na slowo wyměřeno a propo-
wědno gest, gakož se w listu dokládá,
o tom gistotně řicy nemůžeme. Me-
zy tjm wjme w gistotě, že se wšickni
přátele Ruského dwora nad tjm horššj,
řdyž mnohé zpráwy lěj, že aliancy me-
zy Ruským a Rakauským dworem ne-
méně než gako wyzdwižena gest, aneb
že se aspoň k brzkému rozlaucenj nachy-
luge. Oni za důwod swého dobrého
mjnénj kladau, a z patrných okološtogic-
nostj saudi, y takto pravj: "Prawda
gest, že od toho času, co w Kaychen-
bachu

bachu strany pokoge gednáno bylo, mno-
ho při Rakauštem dwore z ohledu Per-
trohradského dwora se změnilo; nic wssak
méně přátelstwo a dobrý aumysl těchto
obau dworů po tu chwili w tom ney-
menšim přetržen není. „ Wj se to již
wůbec, (necht každý zde dá dobrý pozor)
že Pruský dwůr s celau mocí a sylan o
to pracuge, aby Poláci, Turcy a Pru-
ssané w gednom záwazku stáli, a obecně
mezy sebau přátelstwo zawřeli. Medle,
kdo bude tak souditi, žeby se právě
tjímto časem wšě prawenj dwa dworo-
wé od sebe odlaučili? — Přes to ale
přeswsecko předce z toho nenásleduge,
žeby se Rakaušský dwůr k nové wogně
prohlášení musyl, nebo dosawad wsecko
můž tak narownáno býti, že dům Ra-
kaušský při učiněném narownání žádné
škody míti nebude.

Ž Temeswaru se píše na den 27
listopadu w tato slova: Předewčirem a
wčerejšího dne přigeli sem Páni Po-
slowé, totiž gedem Hollandský a druhý
Anglický. Oni wždy po sobě za gedem
den cesty gedau. Hollandský odgel wče-
rejšího dne dále k onomu místu, kdež
se shromáždění strany wygednání poko-
ge držeti má, a Anglický dnes se za
ním na cestu wybral. — Nynj w nás
opět nagednau ta naděge obžiwla, že
pokog s Turky tak škodný, gakž se mlu-
wilo, newypadne. Přichozý wyprawu-
gi, že sami Požarowičstij Turcy, když
časem přjcinau obchodu do Semendrye
přicházejí, o tom pochybugi, aby kdy zpra-
cených pewností a k nim přináležejících
kragin dosáhli. Mnozí z nich prawj
dokonce, že se nebudau nikterak rozum-
šleti, zdali se w dobytých zemích, kře-

řezby snad podle učiněného pokoge k do-
mu Rakauštemu připadly, opět vsaditi
měli, gedině kdyby jim swobodně pro-
wosowanj Mahometanského nábožen-
stwj powoleno, a modlitebnice, gimž
mossj říkagi, nazpátek wráceny byly.
Což wssak nassj naděge tím více posy-
luge, gest to, že Vherstě stolice neb
kragowé opět potravu k wogstku do-
wážeti počali; a gak slyssime, také Illi-
rydský národ plně na tom zůstává, že
wsecko wynaložj, aby gen škodný a
celému Vherstěmu králowstwji porupný
pokog zawřen nebyl. Ž zwlášt daná
se, že Vherstý národ neywjce k tomu
napomůž, nebo (prý) skutečně celá ze-
mě k tomu přiwolila.

Ž neyposledněgšich listů, genž z
Walach přicházejí, potwzuge se ta zprá-
wa, že neywyšší Wezýr s celau swau
wálečnau mocí, kterauž w Bulgarích
na rychlost sebral, přes Dunag táhne,
a Rusum na odpor státi, y gich postu-
powání zastawiti chce.

Gakoz předessle w známost dwe-
deno bylo, že polnj Maršalek Prync
Boburf do Sas k své knížecý familii
odgeti aumysl má; tak nynj slyssime,
že geho knížecý Oswicenosť zůstane w
Vhřích w Budině, tak aby w každé pří-
padnosti wogstku k ruce, kterěz po Tu-
reckých zemích, a zwlášt we Walassích
leží, býti mohl.

Před několik dny opět z Wjdně
šlo to poručení do Bělehradu, Klowyho
a do ostatních wybogowaných pewností,
aby wšě zůstalo w tom staru, gakž do
tohoto času co na oněch pewnostech zpra-
weno bylo. Také powoleno gest wšem,
kdož se pod ochranau Rakaušského dwora

w wybogatanych Tureckých zemích byli vsadili, y napotom tam bytem pozůsta-
ti. — Ejzdné wogsto Rakauského do-
mu s powolením Ruské Cysářowny ob-
drží 2 tisíce konj z Krymu.

3 Halicze podobně přichází také
wů zpráva, kteráž hrubě žádné k poško-
gi nečiní naděje; nebo se praví: Nasse
celá armáda na 6 zimních měsíců ná-
ležité wšim opatřena gest. Břem toho
ale kanowo přišlo poručení k wrchnímu
spřízněnému a radu do Lwowa, aby se také
y na ostatních 6 letních měsíců potřawa
w dostatek nashromáždila. Wšecho
nowé dodáwanj potrawy hned hotowy-
mi penězy wrchnostem se platí.

K nám do Halicze přišla zpráva
z Walach, dle kteréž giž wůbec gde ta
powěst, že ta vložená wýminka: "Gať
před wálkau Turey země měš, opět wš-
cky gim nazpátek wrátiti, nic neplatí."
Na ten způsob cysářstwj dworowé, Pe-
trohradstwj a Wídeňstwj, musy dohroma-
dy míti dobré srozumění. Bnjže Do-
temkyn až po tu hodinu dostawa wždy
od swé Mlocnářky poručení, kterýmž
mu přikázáno, by při swém wálečném
tažení dále pokračowal, a wýminky, gať
kž wýměřeny gsau, pilně zachowal.
Mezy tím, gať slyšeti, Turcy přede-
na tom stoji, aby gim Ruský dwůr po-
loostrowa Krymu a pewnosti Čáčkowa
postanpil, y ostatně aby se ten članek
strany propugčení swobody Moldawa-
nům a Walachům dofonce wje nepřiz-
pomjnal.

Poslednj listowé z Wydrlandu pra-
ví, že strastliwé půtky Wydrlandstých
buríčů swého cyle došly. Consumatum est.

Wandernot, Wanewpen, a blawoní bu-
řič, Wúdce — Esensfeld — zrratili se,
gakoby se po nich woda zawřela.

Uly zde z těchto fragin w ney-
možněgšji krátkosti a plnosti wvedeme
wšecho ty zpráwy, kteréž pro swau dů-
ležitost zagisté na časy budawcy pamá-
tky zaslubuj.

Dne 2 toho měsíce wzdalo se cý-
sářstwu wogstu město Brysl, gať mile
buriči, wšlyssowše, že cysářstwj s celau
mocy táhnau, z něho vřekli. Toto měs-
to malo předtjm, než ge cysářstwj sobě
podmanili, bylo diwadlo neytruchlegšji
záhuby. Gať obecný lid, tak y buriči
wybrali a wydrancowali wšecho zemské
mažacyny, okna Pana Wandernota roz-
tržili, geho obrazy, genž wšsudy byli
zawěšeni, ztrhali, w blátě smeykali, poz-
lámali a popálili. — Wúdce buríčů
Esensfeld hned po wzdanj Namuru, od-
řekl se swé powinnosti, a učinil se nez-
widitedlným.

Žagečj armáda Wydrlandstých bur-
řičů (nebo toto wogsto tak obratně bylo
k wřkání) w Namuru wšeho po sobě
zanechalo, totiž 98 děl, haubic, moždžů,
weliký počet wozů s prachem, welikau
zásobu wogenstého oděwu a brání, 60
tisíc porců chleba, 50 tisíc centnýřů maus-
ky, 36 tisíc měřic owsa, 13 tisíc cen-
týřů sena, 17 tisíc centnýřů slámy, tis-
síc pytlů na owes, a 2 tisíce na maus-
ku. Toto tedy wše wjtěžum přišlo do
ruskau.

W Tyrclemontu neschetnj buriči
poslednj památku swého wřutenstwj po
sobě zanechali. Gistému měšťanu, kte-
rýž se nenadál gich zpátečného tažení,
y ginak wěcyně potřešeni swé na sobě
okáz